Explotant els recursos des de l'àrea esportiva

Quique Cárcel ha pogut celebrar l'ascens a Primera en el tercer intent, segurament en l'any que ha format una plantilla més potent · Lligat al Girona fins al 2019, està convençut que l'equip pot competir bé a l'elit



Quique Cárcel, a l´estadi de Montilivi

Encara que la responsabilitat en el rendiment que dona un equip recau principalment en l´entrenador, també hi té molt a veure la figura del director esportiu, tant pel que fa a la confecció de la plantilla com a la gestió de les situacions que van sorgint durant la temporada. Quan es tracta de fitxar un jugador es tenen en compte les seves qualitats futbolístiques i com aquestes s´adapten a les necessitats del tècnic, tot i que també cal valorar aspectes com l´adaptació al club i les possibilitats econòmiques de què es disposen.

En això pot dir-se que des de la seva arribada al Girona FC el juliol de 2014, Quique Cárcel ha sabut treure màxim profit als recursos destinats a l'àrea esportiva. Cada any una mica més. El dia de la seva presentació va mostrar la intenció de fer les coses ben fetes treballant perquè «l´equip estigui el més amunt possible, però partit a partit», i amb ell al capdavant de la direcció esportiva, els de Pablo Machin sempre s´han mantingut en la lluita per l´ascens. I a la tercera ha anat la vençuda.

Nascut a Barcelona el 6 de desembre de 1974, Quique Cárcel, tal com se´l coneix de la seva etapa de jugador, es va formar a les categories inferiors del Condal Sport i Sants, abans d´incorporar-se al juvenil B del FC Barcelona, club amb el qual va jugar durant set anys fins arribar a Segona Divisió amb el filial. Va continuar al Cadis i el Leganés, també al futbol professional, Sabadell i finalment a l´Hospitalet, equip amb el qual va jugar vuit temporades, l´última compaginant-ho amb la tasca de director esportiu. Cárcel va ocupar aquest càrrec cinc anys, en que els riberencs van jugar dues promocions d´ascens a Segona A de forma consecutiva. A la primera, l´any 12/13, l´equip aleshores entrenat per Miguel Álvarez va caure en l´última eliminatòria contra l´Eibar, i a la següent també a la darrera ronda i amb Quico Ramírez a la banqueta, es van quedar a les portes de fer història perdent davant amb el Leganés, en un final fatídic.

Tot i no aconseguir pujar de categoria els seus èxits no van passar desapercebuts, i després de la decisió d´Oriol Alsina d´abandonar Montilivi per tornar a la UE Llagostera l´estiu de 2014, la directiva de Francesc Rebled li va donar l´oportunitat d´un projecte al futbol professional amb l'ambició de créixer. A només un més de començar al lliga i amb casos pendents de resoldre com els de Jandro, Gerard Bordas o Juanlu, va tancar els fitxatges de Fran Sandaza, Cifuentes, Aday Benítez a més dels Cristian Gómez i Cristian Alfonso.

Després d´un any amb ben poques rotacions a l´onze i d´un bloc molt espremut, el desitjat ascens a Primera Divisió es va escapar a l´últim minut del malaurat partit contra el Lugo, i a la promoció el Reial Saragossa va furgar en una ferida massa recent eliminant l´equip a la primera eliminatòria. Amb l´objectiu de recuperar l´ànim de la plantilla i amb l´acord amb el Manchester City acabat de segellar, Cárcel va suplir les sortides de David Juncà, Cifuentes i Ramalho incorporant a Kiko Olivas, Marcelo Djalo, Borja Garcia i aconseguint la cessió de Carlos Clerc, Rubén Sobrino i, més endavant, al mercat d´hivern, Pablo Maffeo.

El club anglès també va intervenir en la continuïtat de Florian Lejeune i es va pagar traspàs al Llagostera per Alcalá. Al mercat d´hivern el Girona va cobrir la falta d´efectius en atac amb els fitxatges de Christian Herrera i Dejan Lekic. A diferència del curs anterior, l´equip va anar de menys a més. Gràcies a una gran segona volta va entrar al play-off, però aquest cop va ser l´Osasuna qui es va creuar en el camí dels gironins. Aquestes dues decepcions van enfortir encara la mentalitat d´un vestidor que aquesta temporada va haver d´assumir les baixes d´Isaac Becerra i Jaime Mata, però que possiblement ha comptat amb la millor plantilla de la seva història.

Cárcel va apostar per fer una renovació completa a la porteria amb René Román i Yassine Bounou i potenciar un equip molt conjuntat amb els retorns de Ramalho, Sandaza i Cifuentes, i els fitxatges de Juanpe Ramírez, Cristian Portugués «Portu» i Samuele Longo. La incorporació de Johan Mojica al gener tanca una plantilla llarga i de gran qualitat. Sense oblidar el futur, el club s'ha assegurat les renovacions de la majoria de futbolistes del primer equip.

Amb l´ascens, Quique Carcel arrodoneix la feina de tres anys en què la llista d´encerts supera de molts a la dels jugadors sense sort a Girona. I tot amb la tranquil·litat de saber que el director esportiu del Girona FC té contracte per dues temporades més, fins al 2019, i que ja va dir un dia que «no volem pujar per tornar a baixar, farem un projecte competitiu».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/02/explotant-recursos-des-larea-esportiva/849663.html?utm_source=rss